

NAUCZYCIEL EWANGELII

PISMO PARAFII ŚW. ANTONIEGO W TORUNIU

✂ Nr 6 (392) ⚙ ROK XXVII ⚙ 28 XI 2021 ✂

LISTOPAD

gazetka dla wszystkich parafian

**O BARBARO, ŚWIĘTA BARBARO
TYŚ JEST PATRONKĄ NASZĄ
JUŻ OD WIELU LAT
O BARBARO, ŚWIĘTA BARBARO
BŁOGOSŁAW NAM I MIEJ W OPIECE
WSZYSTKICH NAS**

(z pieśni górniczej)

MSZE ŚWIĘTE

niedzielne i świąteczne:

7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 12⁰⁰, 13³⁰, 18⁰⁰

na Barbarce - zawieszzone

w Domu Pomocy Społecznej: 10³⁰,

w święta zniesione:

7⁰⁰, 9⁰⁰, 17⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie:

7⁰⁰, 8³⁰, 18⁰⁰.

KANCELARIA PARAFIALNA

poniedziałek - piątek

9¹⁵ - 10⁰⁰ oraz 17⁰⁰ - 18⁰⁰

sobota 9¹⁵ - 10⁰⁰

telefon: 56 610-22-41

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

w dni powszednie:

godz. 6⁴⁵-7⁰⁰, 8³⁰- 9⁰⁰, 17³⁰-18⁰⁰

w niedziele:

podczas Mszy Świętych

KONTAKT:

telefon parafialny: 56 610 22 40

e-mail: womisz@wp.pl

kancelaria: 56 610-22-41

ks. proboszcz: 56 610-22-42

e-mail: womisz@wp.pl

księży wikariusze:

ks. Bartłomiej Surdykowski:

e-mail: b.surdykowski1989@gmail.com

ks. Tomasz Recki:

e-mail: tomekrecki@gmail.com

rezydent:

ks. Mariusz Wojnowski

e-mail: mariusz.wojnowski@wp.pl

Drodzy Parafianie

Rozpoczynamy czas adwentu, czas przygotowania do Bożego Narodzenia, ale przede wszystkim czas przygotowania na spotkanie z Bogiem, które wcześniej czy później w naszym życiu musi nastąpić. Czy będzie to za kilka dni, miesięcy, czy za wiele lat tego nie wie nikt. Pewne jest tylko to, że za jakiś czas, nikogo z nas nie będzie już na tym świecie.

Czas Adwentu ma przede wszystkim nam przypomnieć, że wszystko w tym życiu, czyli to kim jesteśmy, co posiadamy, jest łaską od Boga, darmo daną i niezasłużoną. Mogliśmy się przecież narodzić w innym świecie, w innej kulturze i w innym czasie – znacznie trudniejszym niż ten, który przeżywamy.

„Uważajcie i czuwajcie” – to słowa, które mogą się stać dla każdego z nas programem duchowym na najbliższe cztery tygodnie. Bez uwagi serca i wewnętrznego czuwania życie duchowe będzie płytkie i chaotyczne.

Dzisiaj Jezus mówi do nas wszystkich i zaprasza do jeszcze bliższego życia z Sobą. Uważajcie na siebie, bądźcie wolni od trosk doczesnych, czuwajcie i módlcie się w każdym czasie, abyście byli przygotowani stanąć przed Synem Człowieczym. Jezus przyjdzie do swoich uczniów, a ci bać się tego dnia nie muszą. Na początku swego pontyfikatu w 1978 r. św. Jan Paweł II wołał: „Bracia i Siostry, nie bójcie się przyjąć Chrystusa, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi! Otwórzcie dla Jego mocy zbawczej granice państw, systemów ekonomicznych, systemów politycznych, rozległe dziedziny kultury, cywilizacji i postępu”. Papież przez 27 lat wołał i zapraszał i wielu zagubionych odnalazł.

W grudniu przypada także dzień wspomnienia św. Barbary. Od lat odżywa jej kult nie tylko na naszej Barbarce, ale także w naszym kościele, gdzie otaczamy czcią św. Barbarę w jej zabytkowej figurze pochodzącej z XVI wieku, a przez wieki przechowywanej w kaplicy leśnej. Stało się też zwyczajem, że z tej okazji przybywają do nas górnicy i właściciele kopalni granitu, którzy ufundowali m.in. kamienną figurę swojej Patronki, przed którą klęczy górnik. Figury niedawno znalazły swoje stałe miejsce przy kaplicy. Nową inicjatywą jest także I Zlot Barbar w dniu 4 grudnia, na który serdecznie zapraszamy wszystkie Panie, których patronką jest św. Barbara, przedstawiciele zawodów, którym patronuje oraz wszystkich Jej czcicieli.

Zapraszam do głębokiego przeżycia okresu Adwentu, uczestnictwa w porannych Roratach i otwarcia swego serca dla Pana Boga i bliźniego.

Ks. prob. Wojciech Miszewski

ADWENT

Czas adwentu to czas rorat.

Adwent to oczekiwanie w ciemnościach symbolizujących człowieka pogrążonego w grzechu. Zawsze ten mrok swoim blaskiem rozjaśnia NMP, szczególnie czczona w adwencie. Każda ciemność rodzi tęsknotę za światłem. W tym szczególnym czasie, dzieje się coś absolutnie nadzwyczajnego. Ciemność poranka, często dotkliwy mróz i śnieg, a na ulicach wsi i miast zaczynają pojawiać się ludzie i idą do świątyni. Często małe dzieci z lampionami, które własnoręcznie wykonały, śpieszą się by zdążyć na Mszę św. sprawowaną przed świtem. To niezwykle klimat, który pamiętamy z dzieciństwa. Pamiętamy roraty z minionych lat, kiedy tak wielu nas było w kościele każdego poranka.

Praktyka porannych rorat w Polsce była znana od dawna. Nazwa pochodzi od łacińskich słów „Rorate caeli” – Niebioso roś spuściecie... na pamiątkę czasów, kiedy ziemia trwała w ciemności dopóki nie przyszedł Chrystus określany w Piśmie Świętym jako Wschodzące Słońce.

W roratach uczestniczyli królowie, senatorowie rycerze i szlachta. Spróbujmy całymi rodzinami zebrać się na odwagę przyjscia na roraty. Tutaj trzeba radykalnej postawy nas wszystkich. W naszym kościele w dni powszednie roraty odprawiamy o godz. 6.15. Cieszę się bardzo, że już od paru tygodni często padały pytania, czy znowu będą roraty rano. Zawsze odpowiadam, nie ma innej możliwości. Muszą być rano, bo wtedy jest ich sens.

Nad wieńcem adwentowym pali się świeca zwana roratką – to symbol Matki Bożej. To z Matką Brzemienną oczekujemy i przypominamy sobie, że życie pod sercem matki jest święte.

Adwent to czas dobroci dla innych

Każdego roku także w okresie świąt myślimy o naszych bliźnich, którzy są w trudnej sytuacji. W grudniu w całym kościele w Polsce zbiórka ofiar dla biednego Kościoła na Wschodzie. Przy ołtarzu św. Joanny stoi kosz do którego można składać upominki dla ubogich. Każdego roku, dzięki ofiarności parafian możemy zrobić kilkadziesiąt bardzo pięknych i wartościowych paczek. Pamiętajmy by nie było to coś bezwartościowego czego chcemy się po prostu pozbyć z domu, ale coś co będzie dla innych wartością i radością.

Każdy z nas potrzebuje czasu zatrzymania się i przemyślenia swego życia i swojego stosunku do Boga, do bliźnich i do samego siebie. Każdy, kto ma odwagę poświęcić czas Bogu i zrezygnować dla Niego z różnych spraw

tęgo świata, nagle doświadcza czegoś szczególnego, znajduje się czas na wszystko inne sprawy, na które również dotychczas go brakowało.

Matka Teresa z Kalkuty, witająca nas przed naszą świątynią wraz z Janem Pawłem II powiedziała kiedyś: „Zrób coś pięknego dla Boga”. Tyle więc będzie okazji, by zrobić coś pięknego dla Boga.

Czas adwentu, czas rorat i czas dobroci, przypomina nam, że Chrystus przychodzi na ten świat nie po to, aby go potępić, lecz, aby go zbawić. Przypomina, że nasze życie powoli upływa i nie powinniśmy marnować go nie czyniąc tego, do czego nas Bóg powołał. Nie odkładajmy, więc najważniejszych spraw naszego życia na później. Zacznijmy w tym adwencie jeszcze bardziej kochać Chrystusa i nie bać się spotkania z Nim w godzinie, którą tylko On zna. Zadajmy też sobie pytanie, czy tak jak Matka Teresa zrobiliśmy już coś pięknego dla Boga, jeśli nie, to adwent jest ku temu wspaniałą okazją.

Ks. Wojciech Miszewski

SKAUCI EUROPY W NASZEJ PARAFII - PROPOZYCJA DLA MŁODYCH

W naszej parafii rozpoczyna działalność grupa Skautów Europy. Skauci Europy to ruch harcerski, który łączy ideę skautingu katolickiego z tradycją polskiego harcerstwa. Podstawowym założeniem działalności Skautów Europy jest wychowywanie młodych ludzi poprzez przygodę, zabawę, wyzwanie oraz przebywanie na łonie natury. Pięcioma celami tego wychowania jest: kształtowanie ducha służby, dbanie o zdrowie i sprawność fizyczną, ćwiczenie charakteru, kształtowanie zmysłu praktycznego oraz wychowanie do życia w wierze.

W **sobotę 4 grudnia** odbędą się pierwsze zbiórki gromad męskiej i żeńskiej, a więc grup dla dzieci od 9 do 12 roku życia. Zbiórki rozpoczną się o godz. 10.00 pod kościołem i potrwać około 3 godziny.

Do uformowania jednostek Skautów Europy niezbędne będzie także zaangażowanie osób dorosłych – poszukujemy osób, które chciałyby zostać szefami bądź przybocznych szefów tworzących się gromad. Osoby te zostaną przygotowane i przeszkolone przez Stowarzyszenie Skautów Europy, aby za pewien czas mogły samodzielnie poprowadzić zajęcia jednostek. Wszystkich chętnych prosimy o zgłaszanie się w zakrystii.

POKUTNA PROCESJA RÓŻAŃCOWA

17 października 2021r., w całej Polsce odbyły się procesje różańcowe, podczas których odmówiono wszystkie części Różańca Świętego, jako pokutę i wynagrodzenie za grzechy nasze i całej wspólnoty narodowej. Na terenie Drugiego Dekanatu Toruńskiego procesja przeszła między parafiami p.w. Matki Boskiej Zwycięskiej, Miłosierdzia Bożego i Świętej Siostry Faustyny, Świętego Andrzeja Apostoła, Świętego Antoniego i Świętego Józefa. Pątnicy, na trasie korzystali z "Rozważań różańcowych" opracowanych przez Panią Ewę Hanter, jako wotum dziękczynne dla Matki Bożej Łaskawej, Patronki Stolicy, za Cud nad Wisłą. Rozważania przywoływały wydarzenia z historii Polski na przestrzeni wieków, obrazujące przywiązanie Polaków do wiary i oddanie Matce Bożej. Części Różańca Świętego odmawiano pomiędzy kościołami na szlaku procesji. Grupę witali i błogosławili proboszczowie, a poszczególne tajemnice różańca prowadzili parafianie. Modlitwę uzupełniał śpiew. Pod opieką Matki Bożej Zwycięskiej pątnicy dotarli do Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy, gdzie pod przewodnictwem o.proboszcza przeprosili Pana Jezusa za grzechy osobiste, wspólnoty narodowej i zawierzyli Polskę Niepokalanemu Sercu Maryi. Na koniec odśpiewano pieśń "Nie rzucim Chryste świętyń Twych".

Małgorzata Woźniak

ŚW. URSZULA LEDÓCHOWSKA (1)

święta kobieta sukcesu

Spotkanie ze św. Urszulą Ledóchowską ma prawo zainspirować nas nie tylko do rozważań historycznych, ale też – jeszcze bardziej – do stawiania pytań o aktualność postaci i reprezentowanego przez nią stylu świętości.

Komunia ze świętymi daje nieustającą, wartą przypominania szansę korzystania ze wstawiennictwa tych, którzy nas poprzedzili w pielgrzymowaniu wiary i już dotarli do celu. Święta Urszula okazuje się skuteczną pośredniczką w wyprasaniu łask w różnych potrzebach. Z kolei uniwersalność przesłania, wiążącego się z postacią Świętej, zaakcentował papież Jan Paweł II w homilii podczas Mszy kanonizacyjnej, 18 maja 2003 roku: „Jeżeli dziś święta Urszula staje się przykładem świętości dla wszystkich wierzących, to dlatego, że jej charyzmat może być podjęty przez każdego, kto w imię miłości Chrystusa i Kościoła chce skutecznie dawać świadectwo Ewangelii we współczesnym świecie. Wszyscy możemy uczyć się od niej, jak z Chrystusem budować świat bardziej ludzki, świat, w którym coraz pełniej będą realizowane takie wartości, jak sprawiedliwość, wolność, solidarność, pokój. Od niej możemy uczyć się, jak na co dzień realizować «nowe» przykazanie miłości”.

Papież Jan Paweł II przy różnych okazjach przekonywał, że chrześcijanie Europy mogą i powinni czerpać duchowy pożytek z kontemplacji życia i przyzywania wstawiennictwa świętych, którzy w jakiś szczególnie sposób reprezentują ich historię. W życiorysie Urszuli Ledóchowskiej jak w lustrze odbija się obraz zawirowań polskiej historii XIX i pierwszej połowy XX wieku.

Papież Jan Paweł II przy różnych okazjach przekonywał, że chrześcijanie Europy mogą i powinni czerpać duchowy pożytek z kontemplacji życia i przyzywania wstawiennictwa świętych, którzy w jakiś szczególnie sposób reprezentują ich historię. W życiorysie Urszuli Ledóchowskiej jak w lustrze odbija się obraz zawirowań polskiej historii XIX i pierwszej połowy XX wieku.

Chrześcijańska „feministka”

Próbując pomóc współczesnym kobietom w znalezieniu własnego, odpowiedzialnego miejsca w Kościele i społeczeństwie, trzeba sięgać do bazy wzorców, jaką stanowią postacie świętych kobiet – chrześcijańskich „feministek” o fascynujących osobowościach, z silnym charakterem, pomysłowością i odwagą.

W postaci św. Urszuli znaleźć można wszystko to, co św. Jan Paweł II określał mianem „geniuszu kobiecego”, zachęcając – zwłaszcza w liście apostołskim *Mulieris dignitatem* czy w adhortacji *Vita consecrata* oraz przy wielu innych okazjach – do rozwijania „nowego feminizmu”.

Świetnie zorientowana w realiach życia – między innymi dzięki bezpośrednim kontaktom z młodymi kobietami – a równocześnie obdarzona talentem pedagogicznym, stale doskonalonym, słusznie postrzegana jest jako jedna z najlepszych polskich wychowawczyń kobiet: matek, nauczycielek i wychowawczyń, zakonnicek.

Przykład św. Urszuli wydaje się o tyle atrakcyjny ewangelizacyjnie, że mamy do czynienia ze świętą kobietą sukcesu, cieszącą się autorytetem za życia, obracającą się z taką samą łatwością wśród biedoty wiejskiej czy mieszkańców robotniczych przedmieść wielkomiejskich, jak i w elitarnych kręgach społeczno-kościelnych, postrzeganą przez media

w XX-leciu międzywojennym jako „jedna z czołowych kobiet w Polsce”. Jezuita, o. Stefan Dzierżek, wychowanek św. Urszuli, zanotował we wspomnieniach o niej: „Moja matka powiedziała mi, że na jakimś kongresie, gdy matka Urszula miała przemawiać, wyrażano się, że teraz będzie przemawiać najmądrzejsza kobieta w Polsce”.

Wyrzedzając w myśleniu i działaniu wielu innych przedstawicieli Kościoła, już na przełomie XIX i XX wieku św. Urszula dostrzegła narastającą „kwestię kobiecą”. Dlatego jednym z jej stałych priorytetów – obok służby ubogim – stała się wszechstronna edukacja dziewcząt i młodych kobiet w zakładanych przez nią różnego typu placówkach. Adaptując program oraz metody nauczania i wychowania do zmieniających się aspiracji nowego pokolenia, kształtowała w młodych kobietach poczucie własnej tożsamości i godności oraz przygotowywała je do odpowiedzialnego pełnienia zadań życiowych w rodzinie, Kościele i społeczeństwie. Temu celowi służyło między innymi wyrabianie w uczennicach poważnego stosunku do wiedzy, do przyszłości, narodowości i religii.

Jednym z ważnych podejmowanych przez św. Urszulę działań, wynikających z troski o młode kobiety, było organizowanie pierwszych internatów akademickich dla studentek. Domy te stanowiły równocześnie prekursorską formę duszpasterstwa akademickiego, zapewniały bowiem nie tylko dach nad głową, ale też formację religijną poprzez wskazywanie drogi harmonizowania wiary z wiedzą, rozwoju intelektualnego z dojrzewaniem duchowym. Temu celowi służyły rozmowy z dziewczętami, odczyty połączone z dyskusją czy różne sposoby wdrażania do pogłębionego życia duchowego. Doświadczenie Urszuli w tej dziedzinie docenił także papież Pius XI, który poprosił ją o zorganizowanie międzynarodowego akademika dla studentek w Rzymie.

Na tym samym rozeznaniu bazowała akcja wspierania kobiet czynnych zawodowo, zwłaszcza w dziedzinie edukacji, poprzez organizowanie im różnych form dokształcania intelektualnego, zawodowego i religijnego, z kursami zagranicznymi włącznie. Była to więc w sumie dobrze przemyślana, spójna koncepcja formacji chrześcijańskiej elity wśród kobiet, mogąca inspirować współczesne działania, niezbędne wobec konieczności stawienia oporu agresywnemu laickiemu feminizmowi.

Nowoczesność podejścia do młodych kobiet potwierdzają wspomnienia wychowanek św. Urszuli. Świeckie wolontariuszki, zorganizowane – za pośrednictwem apelu rozpowszechnionego przez media – do wspólnej z szarymi urszulankami pracy ewangelizacyjnej na Kresach Wschodnich, Święta zachęcała: „Dojrzejesz przy tej pracy, dziecino moja, duch twój zmęźnieje, nabierzesz hartu duszy, urośniesz we własnych oczach, bo przekonasz się, że jesteś stworzona do czegoś wyższego, pożyteczniejszego, niż do służenia za ozdobę (czasem wątpliwą) salonów!”.

Opierała się na przekonaniu, że każda kobieta stworzona jest do macierzyństwa, nawet jeśli powołanie do macierzyństwa realizuje poprzez konsekrację zakonną. Często przywoływane stwierdzenie św. Urszuli: „Na kolanach świętej matki wychowują się świątobliwi kapłani, dzielni urzędnicy państwowi, bohaterscy obrońcy Ojczyzny” bądź w krótszej formie: „Na kolanach świętej matki wychowują się święci” – można interpretować w sensie szerszym niż tylko w kontekście macierzyństwa fizycznego, wypełnianego w rodzinie.

Do odkrycia i wykorzystania w duszpasterstwie pozostają teksty wygłaszane i pisane przez św. Urszulę do kobiet – uczennic, żon i matek, wychowawczyń – mądrze akcentujące wspólne wszystkim pragnienie szczęścia i ukazujące drogi do tego wiodące, między innymi pobożność eucharystyczną czy kult maryjny. /cdn/

S. Małgorzata Krupecka USJK

PROGRAM OBCHODÓW DNIA ŚW. BARBARY - BARBÓRKI

połączonych z I ZLOTEM BARBAR

SOBOTA - 4 GRUDNIA
2021 na Barbarce

13.00 - Msza Św. przed kaplicą
Św. Barbary, poświęcenie
nowego krzyża na fasadzie
kaplicy

13.45 - uroczysty przemarsz do
groty Św. Barbary odmówienie
litanii do Św. Barbary,
rozesłanie

14.15 - spotkanie przy ognisku
na polanie, skromny
poczęstunek przy muzyce
biesiadnej (DJ Kristoff) i
akordeonie, prezentacja postaci
Św. Barbary, przedstawienie
Gościa Zlotu (oczywiście o
imieniu Barbara, zabawy
edukacyjne dla dzieci

17.00 - zakończenie

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Antoniego, ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń
tel. 56 610-22-40 e-mail: womisz@wp.pl
strona internetowa: antoni-torun.pl

Konto bankowe: PKO BP II O/Toruń 58 1020 5011 0000 9302 0097 0368
Redakcja: ks. prob. Wojciech Miszewski, Grzegorz Dombrowski
Za ofiarę na gazetkę serdecznie „Bóg zapłać”

DRUK: PPHU PROJAN Toruń ul.. Grudziądzka 172a